

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ
ТА СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ НАУК

МАТЕРІАЛИ

**II Всеукраїнської науково-практичної
інтернет- конференції
молодих учених та здобувачів освіти**

«Актуальні проблеми фундаментальних та суспільно-гуманітарних наук»

20 ЖОВТНЯ 2025 РОКУ

м. Харків - 2025

критично важливої професійної навички, яка є фундаментом комунікативної компетентності юриста. Відсутність належного рівня комунікативної культури істотно впливає на репутацію юриста, знижуючи його професійний авторитет і обмежуючи можливості для розвитку кар'єри. Досягнення високої комунікативної ефективності вимагає використання цілісного освітнього підходу, що поєднує лінгвістичну підготовку (досконале володіння мовою), риторичну майстерність (уміння переконувати та аргументувати) і етичну свідомість (емоційний інтелект та шанобливе ставлення до інших учасників взаємодії).

Список використаних джерел

1. Бурлака Д. А. Комунікативна складова у професійній культурі юриста. *Українська писемність, мова, культура в минулому та сьогодні* : збірник матеріалів VII студентської міжвузівської науково-практичної конференції. Харків : ХНУРЕ, 2015. С. 55-57.
2. Клочко М. І. Юридична термінологія: поняття, особливості. URL: <https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/2571/1/Klochko> (дата звернення: 07.10.2025).
3. Козьмін А. В. Культура мови та мовлення юриста. *Українська мова в юриспруденції: стан, проблеми, перспективи* : матеріали XVI Всеукраїнської науково-практичної конференції (Київ, 25 листоп. 2020 р.) / редкол. : В. В. Черней та ін. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2020. С. 152–156.
4. Семенов О. М., Насіленко Л. А. Професійна комунікативна підготовка майбутніх юристів : теорія і практика : монографія. Суми : Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2015. 324 с. URL: https://law.sspu.edu.ua/files/documents/books/library/1/prof-komunik_pidgotovka_yuristiv_semenog_nasilenko!!!!.pdf

ЛАТИНСЬКІ МЕДИЧНІ МЕТАФОРИ У НАЗВАХ ПАТОЛОГІЙ ЛЮДИНИ

Губанова А.О.

Наукові керівники: доц. Берестова А.А., доц. Лисенко Н.О.

Національний фармацевтичний університет Харків, Україна

gubanovaanna17@gmail.com

Вступ. В епоху, коли тільки почало зароджуватися людство, воно ще не мало достатніх знань, як гарантувати собі безпечне життя. Тоді природні ресурси довкілля стали поштовхом до розвитку людини в пізнанні світу. Досліджуючи неживу природу, тварин, рослини, люди давали їм назви. Взаємодія з природою зумовила появу метафор, що виникли внаслідок порівняння різних явищ із

відомими образами. Метафори сприяють чіткому розумінню поняття, що краще відображає сутність ідеї. Це явище спостерігаємо і в медичній метафоріпоширюється і на медичній метафорі.

Мета дослідження. Метою розвідки стало дослідження процесів метафоричного творення термінів у латинській медичній термінології, зокрема назві патологій. Для реалізації мети ми планували виконати такі завдання:

1. Здійснити пошук медичних метафор у словниках та допоміжних джерелах.
2. Розподілити метафори на групи на підставі типу перенесення.
3. Запропонувати власну класифікацію медичних метафор.

Матеріали та методи. Матеріалом дослідження стали анатомічні та патоанатомічні терміни-метафори, обрані методом суцільної виборки із видання: «Англо-український ілюстрований медичний словник Дорланда» (2002 р.) та Латинсько-українській словник Д-р. мед. М.Галин, Вид."Спілки Українських Лікарів в Чехословаччині" під ред.проф.д-ра мед. Б.Матюшенка і д-ра В. Наливайка (1926). Застосовувалися описовий і порівняльний методи.

Результати дослідження. Для проведення дослідження було вибрано 25 анатомічних та патоанатомічних термінів-метафор, які в свою чергу були поділені на декілька груп за підставою для перенесення ознак для утворення метафори:

Міфологічного походження та утворені за зовнішньою подібністю:

Голова Медузи (*caput medusae*) – варикозне розширення вен на животі, що візуально нагадує змії на голові Медузи. Обличчя Гіппократа (*facies Hippocratica*) – характерний вигляд обличчя при гострій важкій хворобі, описаний Гіппократом.

Хвороба Геркулеса (*morbis herculeus*) – стара назва епілепсії, неврологічного розладу, що характеризуються виникненням судомних нападів.

Пов'язані із світом природи та утворені за зовнішньою подібністю:

Левоподібне обличчя (*facies leonina*) – характерна деформація обличчя при проказі, що нагадує обличчя лева через потовщення шкіри і вузли. Елефантіаз (*elephantiasis*) – значне потовщення кінцівок або інших частин тіла, що нагадує кінцівки у слона. Ячмінь (*hordeolum*) – гостра інфекція повіки, назва пов'язана з формою і розміром, що схожі на зернятко ячменю.

Грудна жаба (*angina pectoris*) – гострий біль у грудях, метафорично пов'язаний із стисненням серця неначе тяжкий тягар на грудях.

Літня пропасниця (*aestivus catarrhus*)- підвищення температури тіла , спричиненою дією вірусними та бактеріальними інфекціями

Бичаче серце (*cor bovinum*) – стан гіпертрофія серця, що збільшує його до розмірів, порівняних із великою вагою бичачого серця.

Рак (cancer) – пухлинні новоутворення, названо так через стрімке знищення тканин та дещо невелику схожість з тілом краба.

Нирковий камінь (nephrolith) – тверді утворення в нирках, що порушують функцію сечової системи. Термін сягає грецької мови.

Вовчак (lupus) – системне аутоімунне захворювання з характерними висипаннями у вигляді укусів та подряпин вовка.

Грибоподібний мікоз (mycosis fungoides) – вид лімфоми, що отримав назву через грибоподібні ураження на шкірі.

Вітряна віспа (varicella) – інфекційне захворювання з характерним висипом, що нагадує вітряний порив.

Бронзова хвороба (addisoni morfur) – гормональна патологія, що проявляється бронзовим загаром шкіри через порушення функції наднирників.

Висновок. Медичні метафори дозволяють точніше і легше окреслити складні явища, процеси, пов'язані з патологіями людини. Аналогії зі світом природи частіше обираються для виникнення метафоричного перенесення в латинській анатомічній термінології. Медична метафора слугує інструментом для подолання бар'єра, що виникає через відмінності у знаннях, — вона робить складні поняття зрозумілими та водночас зберігає латину як спільну мову лікарів усього світу.

LINGUISTIC CHARACTERISTICS OF YOUTH SLANG

Humeniuk M. O.

Scientific advisor: Lytvynenko O. O.

National University of Civil Protection of Ukraine, Cherkasy, Ukraine

lytvynenko_olha@nuczu.edu.ua

Introduction. Among the main functions of the use of slang in the youth subculture, the following are traditionally distinguished:

-demarcation and opposition to the rest of society, the desire of communicants to communicate with each other and remain incomprehensible to outsiders;

-the tendency to colloquial expressiveness, self-expression.

Purpose of the study. Slang most often depends on the social status of the people who use it, their nationality, profession. However, it is always more expressive than common language. For the most part, youth slang has a reduced-rough stylistic marking. Borrowings of modern youth vocabulary of the Ukrainian language from English jargon are very common.

Materials and methods. The research has been carried out on the material of the youth slang from the open sources (the Internet, mass and social media, films etc.). The